

De Piepneuzerds gaan rekenen

De hele nacht heeft Zoë over cijfers gedroomd. Vandaag heeft ze gerekend op school, maar dat is moeilijk. Al die getallen en sommen. Ze kan er niet van slapen. Haar knuffel Rendier wil haar opvrolijken. Daarom kruipt hij tegen haar aan en neemt haar mee naar de Piepneuzerds. Normaal wordt Zoë hier altijd vrolijk, maar nu houdt ze een naar gevoel.

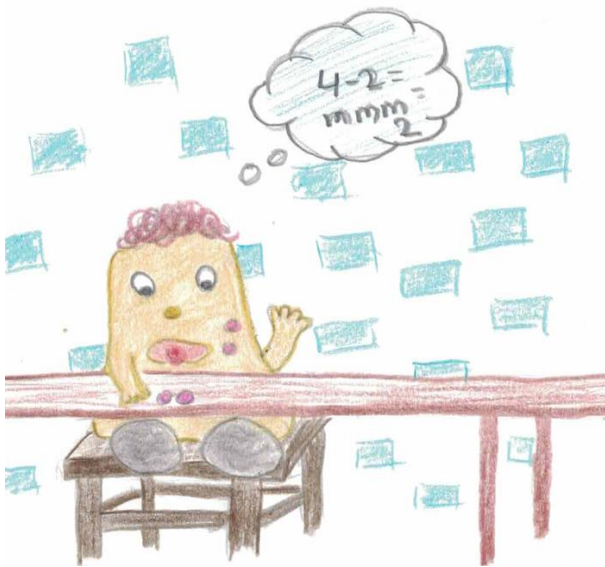
In het dorp komen ze Hoho en Koko tegen. "Wat is er met jou aan de hand?" vraagt Koko bezorgd aan Zoë, die er sip uit ziet. "Ik kan niet rekenen," zegt ze. "Waarom moet dat eigenlijk?" Geschokt kijken de Piepneuzerds elkaar en Zoë aan. "Hoho, rekenen is belangrijk," roept Hoho uit. "Anders maak ik te grote deuren deuren of scheve banken." Koko knikt. "Ik reken ook de hele dag. Vandaag moet ik eten voor acht Piepneuzerds maken, maar mijn recept is maar voor vier. Twee keer vier is acht, dus moet ik het hele recept dubbel doen." Even is Koko stil. "Tenzij jij en Rendier mee-eten... dan moet ik alles naar tien omrekenen." Het gezicht van Zoë betreft. "Daar snapte ik niks van," zucht Zoë. Koko lacht. "Kom, ik leg het uit met snoepjes." "Snoepjes?" vraagt Pepe die in de buurt staat. "Hmm, ik kan ook wel een rekenles gebruiken."

Ze gaan naar de keuken waar Koko twee snoepjes aan Zoë en twee aan Pepe geeft. "Hmm, lekker," zegt Pepe en brengt het snoep naar zijn mond. "Nee!" roept Koko. "Dat is om mee te rekenen. Jullie hebben twee snoepjes en nu krijgen jullie er drie bij. Hoeveel heb je er dan?" Pepe lacht. "Lekker veel!" roept hij. Hij opent zijn mond, maar Koko is snel en graait de snoepjes bij hem weg. Zoë staart intussen met een diepe denkrimpel naar het snoep. "Dat zijn er vijf," antwoordt ze. "Heel goed!" zegt Koko. Ze schuift de snoepjes van Pepe erbij. "Hoeveel heb je met deze vijf erbij?" Pepe kijkt sip. "Nu heb ik niks meer." Koko lacht. "Dat klopt, dat heb je heel goed uitgerekend."

Zoë moet ook een beetje lachen. Dan kijkt ze weer naar haar stapeltje. “Ik heb er tien?” zegt ze vragend. “Weer goed! Zie je dat je het kan.” Koko kijkt haar blij aan.

“Dat was optellen. Dan gaan we nu aftrekken.” Ze haalt vier snoepjes bij Zoë weg en geeft ze weer aan Pepe. “Hoeveel heb je er nu?” Zoë komt op gang. “Zes. Tien min vier is zes,” zegt ze trots. “Nu mogen jullie er allebei twee weghalen. Wat houd je dan over?” Zoë doet het en roept: “Nog vier!”

Naast haar zegt Pepe met volle mond: “Ik heb er nog twee. Hmm lekker.” Snel stopt hij die ook in zijn mond. “En twee min twee is nul.” Trots lachend kijkt hij naar Koko en Zoë. “En zes min zes is..,” begint hij terwijl hij de andere snoepjes wil pakken. “Wacht even,” zegt Koko en schuift de snoepjes weg. “We hebben plus gedaan en min, maar nu gaan we delen.”

Beteuterd kijkt Pepe naar de snoepjes. Hij is heel goed in min-sommen, maar delen vindt hij niet zo leuk. “Ik doe het wel,” zegt hij snel. “Zes snoepjes verdelen over drie.” Hij schuift wat heen en weer en binnen twee tellen liggen er drie stapeltjes: één snoepje voor Zoë, eentje voor Koko en vier voor Pepe. “Dat is niet eerlijk gedeeld!” roept Zoë uit. Ze schuift alle snoepjes bij elkaar en maakt drie nieuwe stapeltjes. “Zo,” zegt ze als ze klaar is. “Twee plus twee plus twee is zes. We hebben alle drie twee snoepjes.” Koko steekt trots haar duim omhoog en Pepe doet vlug het snoep in zijn mond. “Twee min twee is lekker. Ik ben gek op rekenen,” smakt hij. “Twee min twee is weer nul,” zegt Zoë terwijl zij ook de snoepjes in haar mond stopt. “En het einde van de rekenles,” lacht Koko en ook zij eet haar snoep op. “Aaah, wat jammer,” zucht Pepe. “Ik wilde nog meer sommen doen.” Koko draait zich om en haalt wat spruitjes uit de koelkast. “We kunnen hier nog wel wat min-sommen mee doen,” zegt ze met een lach. Maar Pepe heeft ineens geen zin meer.